

юнакъ, като баща си, но беше страшливъ: за кое то и беше пріятель Грекомъ и покорливъ. И И така Болгарія въ негово то време за негово то малодушіе ослабъ много отъ насиліе Греческо.

Въ негово то време просія преподобный отецъ нашъ Іоаннь Рылскій. И онъ отъ големо благоговѣніе къ святому отиде въ Рылска непроходима пустыня, за да бы го видель, но не быде возможно, да отиде при святого за ради дълбоки те дебри и високи те холмы, ниги святыи отиде при него сосъ неговы те посланницы, но само посла му посланіе утѣшительно: кое то онъ имаше въ големо почитаніе.

Той Петръ свеза миръ съ Константина и Романа. Послѣ отиде въ Цариградъ, и оженисе за внука царева, дщера первородна Хрисофона сына царева, и върнасе въ Болгарія.

По времени жена му умре, а братія негови Іоаннь и Михайль востанаха на него, и имаха за многу време брань междуособна. И въ това време Петръ пакъ свеза миръ сосъ Грецы те, и посла въ Цариградъ двама та си сынове Бориса и Романа въ снабдѣніе. По времени же умре Петръ, и сынове те му върнахасе въ Болгарія, за да пріемать царство то.

БОРИСЪ.

По Петра настана Борисъ по големый му сынъ. Въ негово то време нападнаха на Болгарія Маджаре и разориха многу мѣста: кое то като гледаше Борисъ посла до Никифора царя Греческаго, и моли го да му дойде на помощь. А Никифоръ отписа му: За честь царства Греческаго не можемъ да правимъ брань съ народы ничтожны.